

εἰς τόσον χρίος, ὅσον δὲν ἠμποροῦν νὰ πληρώσωσιν. Εἰς τοιοῦτο δῆλημα ἐπρόσδραμαν εἰς τὸν Χόλτ, παρακαλοῦντες μὲ κἀνένα τρόπον νὰ ἐκβάλλῃ αὐτοὺς ἀπὸ τὰ στενά. Ὁ Χόλτ παρετήρησε τὴν θυγατέρα τοῦ ξενοδόχου ὅτι ἐφαίνετο πολὺ ἀσθενής, ἐρωτήσας δὲ, ἔμαθεν ἀπὸ τὸν πατέρα της ὅτι εἶχε παροξυσμόν. Ἐσυνάξε λοιπὸν διάφορα φυτά, καὶ ἀνεκάτωσεν αὐτὰ μὲ πολλὰς διατυπώσεις, ἔπειτα δὲ τὰ ἐτύλιξεν εἰς κομμάτιον μεμβράνης, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχε χαραῖζειν γραμματα τινὰ καὶ σημεῖα. Ἡ πάλλα, τὴν ὁποίαν οὕτως ἡτοίμασεν, ἐκρεμάσθη περὶ τὸν τράχηλον τῆς νεάνιδος, καὶ ὁ παροξυσμός δὲν ἐπανῆλθε. Μετὰ ταῦτα ὁ καλὸς σου ἱατρός ἐζήτησε νὰ πληρώσῃ, ἀλλ' ὁ εὐγνώμων ξενοδόχος ἀπέβαλε πᾶσαν ὁποιαδήποτε ἀνταμοιβήν, ὁ δὲ Χόλτ καὶ οἱ σύντροφοί του ἀνεχώρησαν.

Μετὰ πολλοὺς χρόνους, ἀφ' οὗ ἐγίνε Λόρδος Ἀρχιδουκιστῆς, ἐφέρθη ἔμπροσθεν αὐτοῦ γυνὴ τις κατηγορουμένη ὡς μάγισσα. Μόνην ἀπολογίαν ἔκαμεν ἡ δυστυχὴς, ὅτι τῆς εὕρισκετο μία πάλλα, ἣτις πάντοτε ἔδεσσε τὸν παροξυσμόν. Ὁ κριτὴς ἐπίασε τὴν πάλλαν, ἔδωκεν αὐτήν, καὶ τὴν εὗρηκεν αὐτὴν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν εἶχε κάμειν εἰς τὰς νεανικὰς του ἡμέρας διὰ νὰ ἱατρευσθῇ τὸν παροξυσμόν τῆς νέας, καὶ νὰ πληρώσῃ τὸ χρίος του.

Ὁ Βαρόνος Dimsdale ἀναφέρει γέροντα σκυτοτόμον, ὅστις ἐφημιζέτο ὡς ἱατρός ἀριστος τοῦ παροξυσμοῦ. Ὁ Βαρόνος ἠρώτησεν αὐτὸν τίνι τρόπῳ ἐπετύχαινε, ἢ ποῖον ἱατρικὸν μετεχειρίζετο. "Ὡ!" εἶπεν ὁ σκυτοτόμος, "ἀκουσε" ἱατρεῦν προσποιοῦμενος ὅτι ἐμπορῶ νὰ ἱατρεύω. Ὁ κόσμος λέγει ὅτι δύναμαι νὰ ἱατρεύω τὸν παροξυσμόν· ὅταν δ' ἐρχονται πρὸς ἐμὲ, λέγω ὅτι ἐμπορῶ νὰ τοὺς ἱατρεύσω, ἔπειτα ὑπάγω εἰς τὸν κῆπόν μου, καὶ τοὺς διορίζω νὰ περιμείνωσιν ἕως νὰ ἐπιστρέψω· κόπτω κλωναριὸν τι ἀπὸ κἀνὲν δένδρον, κάμνω εἰς αὐτὸ ἐννέα χαραῖγματα, καὶ τὸ χώνω ἔπειτα εἰς τὸν κῆπον, λέγω δὲ εἰς τὸν ἀσθενῆ ὅτι μετ' αὐτοῦ χώνω τὸν παροξυσμόν. Ἐπειδὴ ὁ κόσμος μὲ στοχάζεται ὅτι ἔχω τοιαύτην δύναμιν, λαμβάνω καὶ ἐγὼ θάρρος· μὲ ταῦτα δὲ καὶ ἄλλα τοιαῦτα γενικῶς ἐπιτυχαίνω, ὥστε ὁ παροξυσμός δὲν ἐπανέρχεται."

Ἐλευθερία χωρὶς ὑπακοήν· εἰναὶ εὐχυσίς· ὑπακοή δὲ χωρὶς ἐλευθερίαν εἶναι δουλεία.

Ἡ ἱστορία τῆς Ἀγγλίας εἶναι ἐμφατικῶς ἱστορία προόδου· ἱστορία μιᾶς ἀδιάλειπτου κινήσεως τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς, ἣτις ἐπέφερε μεταβολὴν ἀδιάλειπτον εἰς τὰ καθεστῶτα μεγάλης κοινωνίας. Τὴν κοινωνίαν αὐτὴν βλέπομεν καταρχὰς τῆς δωδεκάτης ἐκατονταετηρίδος εἰς κατάστασιν ἀθλιώτεραν καὶ παρ' ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν εὕρισκονται τῶρα τὰ πλέον ἐξυτελισμένα τῆς Ἀνατολῆς Ἑθνῆ. Βλέπομεν αὐτὴν ὑποκειμένην εἰς τὴν τυραννίαν ὀλίγων ξένων ὀπλοφόρων· βλέπομεν ἰσχυρὰν διακρίσιν μεταξὺ τῶν δύο ἔθνων, τὸν Νορμανδὸν νικητὴν ἀποκεχωρισμένον τοῦ ἡττημένου

Σάξονος· βλέπομεν τὸ μέγα σῶμα τοῦ πληθυσμοῦ εἰς κατάστασιν προσωπικῆς δουλείας· βλέπομεν δεισιδαιμονίαν τὴν σκληροτέραν καὶ χαμπερπεστέραν δεσπόζουσαν ἀπεριόριστως τοὺς πλέον ὑψηλοὺς καὶ φιλανθρωπικοὺς νάας· βλέπομεν τὸ πλῆθος εἰς κτηνωδὴ ἀγνοίαν βεβυσθισμένον, τοὺς δ' ὀλίγους σπουδαίους ἐνασχολουμένους εἰς τὴν ἀπόκτησιν γνώσεων τῶν πλέον οὐτιδανῶν. Εἰς τὸ διάστημα ἑπτὰ ἐκατονταετηρίδων τὸ ἄθλιον καὶ ἡχρειωμένον τοῦτο γένος κατεστάθη ὁ μεγαλύτερος καὶ πλέον πολιτισμένος λαὸς, τῶν ὅσους ὁ κόσμος ποτὶ ἴδεν, — ἐξήπλωσαν τὸ κράτος αὐτῶν εἰς πᾶν μέρος τῆς οἰκουμένης, — διεσκόρπισαν αὐτοκρατοριῶν σπέρματα ἐπάνω εἰς εὐμεγέθεις ἡπείρους, τῶν ὁποίων οἱ Στράβωνες καὶ οἱ Πτολεμαῖοι δὲν εἶχαν οὔτε ἀμυδρὰν ἰδέαν, — ἐδημιούργησαν θαλασσινὴν δύναμιν, ἡ ὁποία εἰς ἑν τεταρτημόριον τῆς ἕρας ἤθελε καταστρέφειν τὰ ναυτικά τῆς Τύρου, τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Καρχηδόνας, Βενετίας, καὶ Γενοῦας, συνενωμένα, — ἔφεραν τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην, τὰ τῆς μετατοπίσεως καὶ ἀνταποκρίσεως μέσα, πᾶσαν τέχνην μηχανικὴν, πᾶν χειροτέχνημα, πᾶν ὅ, τι συντείνει πρὸς εὐζωίαν τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τελειότητα τὴν ὁποίαν οἱ πρόγονοι αὐτῶν ἤθελαν νομίσαιν μαγικὴν, — ἐγέννησαν φιλολογίαν ἀφθονοῦσαν ἀπὸ συγγράμματα οὐχὶ κατώτερα τῶν εὐγενεστάτων ἀφ' ὅσα ἡ Ἑλλὰς μᾶς ἐκληροδότησεν, — ἐξεσκέπασαν τοὺς νόμους τῆς τῶν ἐπουρανίων σωμάτων κινήσεως, — ἐφιλοσόφησαν μὲ βαδύνοϊαν ἐξάϊσιον περὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἡμετέρου νοῦς, — ἐστάθησαν ὁμολογουμένως οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους εἰς τὸ στάδιον τῆς πολιτικῆς βελτιώσεως. Ἡ ἱστορία τῆς Ἀγγλίας εἶναι ἱστορία τῆς μεγάλης ταύτης μεταβολῆς εἰς τὴν ἡθικὴν, νοητικὴν, καὶ φυσικὴν κατάστασιν τῶν κατοίκων τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

ΤΟ ΚΑΠΝΟΧΟΡΤΟΝ.—ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΥΤΟΥ.

Τὸ καπνόχορτον, ἢ καπνός, ὡς κοινότερον καλεῖται, νομίζεται γενικῶς προῖον τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ Εὐρωπαϊκὸν αὐτοῦ ὄνομα τὰ βάρκος κατὰ τινὰς μὲν παράγεται ἀπὸ τὴν εἰς Μεξικὸν ἐπαρχίαν Ταβάκον, ὅθεν πρῶτον ἐξαπεστάλη εἰς τὴν Ἰσπανίαν· κατ' ἄλλους δὲ ἀπ' ὄργανόν τι καλούμενον Ταβάκον, καὶ χρησιμεύον εἰς τὴν Ἰσπανιόλαν διὰ νὰ καπνίζωσιν αὐτὸ τὸ φυτόν.

Ὁ Κόρτες, κατὰ τὸ 1519, ὅτε ἀπεστάλη ἐκ μέρους τῆς Ἰσπανικῆς αὐλῆς νὰ κατακτήσῃ τὸ Μεξικόν, ἔπεμψε πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ἰσπανίας δεῖγμα καπνοῦ· θέλουν δὲ ὅτι ὁ ἱππότης Ἀγγλὸς Sir Francis Drake περὶ τὸ 1560 εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν Ἀγγλίαν· μετ' ὀλίγα δ' ἔτη, ὁ Ἰωάννης Νικότιος, ὅθεν καὶ ὠνομάσθη βοτάνη Νικοτιανή, ἔφερεν αὐτὸ τὸ χόρτον εἰς τὴν Γαλλίαν· ἡ δὲ Ἰταλία χρεωστεῖ τὴν εἰς τὰ μέρη αὐτῆς πρώτην ἐμφάνισιν τοῦ καπνοχόρτου εἰς τὸν Καρδινάλιον Santa Croce.

Ἐπειδὴ παρετηρήθησαν ἱγνὴ παλαιᾶς συνηθείας τοῦ καπνίζειν ξηρὰ χόρτα, ἐνόμισαν τινὲς ὅτι ἐνδεχόμενον νὰ μετεχειρίζοντο τὸ καπνόχορτον εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ φυτὸν τοῦτο ἐφύλαξεν ὑπὸ τινος τροποποιήσεως τὸνομα τοῦ ταβᾶκκου εἰς πολλὰς τῶν Ἀσιατικῶν, ὡς καὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν διαλέκτων, καθίσταται σχεδὸν βεβαία ἡ κοινῶς παραδεδεγμένη γνώμη, ὅτι προήλθεν ἀπ' αὐτὸν τὸν τόπον, καὶ ἐξ αὐτοῦ μόνου ἐπροχώρησεν εἰς πᾶν μέρος τῆς γῆς, ὅπου τὴν σήμερον γνωρίζεται.

Εἰς τὴν Μεγάλῃν Βρετανίαν ἡ πρόδος τῆς χρήσεως τοῦ καπνοχόρτου δὲν ἔμεινεν ἀνεμπόδιστος. Ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ διεκνήρυχθησαν ἐναντίαι τῆς. Παπικὰ ἀναθέματα, καὶ βασιλικὰ διατάγματα, ἐξεδίδοντο μὲ τὰς αὐστηροτέρας ποινὰς, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ αὐτοῦ τοῦ θανάτου. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας τῆς Ἐλισάβετ, τοῦ Ἰακώβου, καὶ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ Καρόλου, ἡ χρῆσις καὶ εἰσαγωγή τοῦ καπνοχόρτου κατεστάθησαν ὑποκείμενα νομοθεσίας. Παρὰ τὴν βασιλικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν, ὁ ἐνάρετος καὶ ζηλωτὴς οὗτος βασιλεὺς Ἰακώβος ἐδιέφυθεν ὅλην τὴν βαρύτητα τῆς μαθήσεως καὶ λογικῆς αὐτοῦ ἐναντίον τῆς συνηθείας ταύτης, εἰς τὴν κατὰ τοῦ καπνοχόρτου περίφημον διατριβὴν του. Ὀνομάζει αὐτὴν ἀμαρτωλὸν καὶ αἰσχρὰν ἐπιθυμίαν, κλάδον μέθης, διαφθοράν προσώπων καὶ κτημάτων, ἀηδυστάτην εἰς τὸν ὀφθαλμὸν, μισητὴν εἰς τὴν ῥίνα, βλαβερὰν εἰς τὸν ἐγκέφαλον, ἐπικίνδυνον εἰς τοὺς πνεύμονας, καὶ τέλος δηλοποιεῖ, ὅτι ἡ μέλαινα καὶ δυσώδης ἀναθυμίασις αὐτοῦ ὁμοιάζει ὡς ἐγγιστα τὸν φρικώδη Στύγιον καπνὸν τῆς ἀπυθμένου ἀβύσσου.

Εἰς δὲ τὰς Ἀγγλικὰς ἀποικίας τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, κατέφυγαν εἰς τὴν νομοθεσίαν διὰ νὰ κανονίσωσι τὴν χρῆσιν τοῦτοῦ τοῦ χόρτου, ἀφοῦ ἔγινε τόσο πολυτιμον, ὥστε μ' ἑκατὸν εἴκοσι λίτρας ἐκλεκτοῦ καπνοχόρτου ἠδύνατο γεωργὸς τῆς Βιργινίας ν' ἀγοράσῃ ὠραίαν καὶ ἀκμαίαν γυναῖκα, νεωστὶ ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν εἰσαχθεῖσαν. Εἰς μίαν δὲ τῶν ἐπαρχιακῶν διοικήσεων τῆς Νέας Ἀγγλίας* ἐψηφίσθη νόμος ἀπαγορεύων τὴν χρῆσιν τοῦ καπνοχόρτου εἰς ἅπαντας ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀπὸ εἰκοσιενὸς ἔτους καὶ κάτω, ὡς καὶ εἰς ἄλλους ἀκόμη ἀσυνειδίστους, —ἐκτὸς ἐάν τις ᾔθελε φέρειν ἀπὸ ἐμπειρον ἱατρὸν ἀπόδειξιν ἐγγράφον, ὅτι τὸν ὠφελούσε, καὶ πρὸς τοῦτοις ὅτι ἔλαβεν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἄδειαν ἀπὸ τοῦ νομοθετικὸν σώμα.

Ἀλλὰ τὸ καπνόχορτον ἐνίκησεν ὅλας τὰς δυνάμεις, ὅσαι ἀντιπαρετάχθησαν εἰς αὐτό. Περιφρονοῦν τὰς διαταγὰς πανεπιστημίων καὶ πόλεων, τοὺς νόμους ἀποικίων, καὶ τὰς ἀπειλὰς βασιλέων καὶ Παπῶν, περιεκύκλωσεν ἤδη τὴν γῆν, καὶ κατακρατεῖ ὑπὸ δουλείαν μεγαλήτερον ἀριθμὸν ἀνθρώπων νοῶν, παρὰ κἀνὲν ἄλλο φυτὸν ὅποιονδήποτε.

* Νέα Ἀγγλία ὀνομάζονταί αἱ ἐξ βορειωτέραι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἀποτελέσματα.

Περὶ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1833 βοηθούμενος παρὰ τινων, τοὺς ὁποίους ἐδίδασκα τὴν ἱατρικὴν, —λέγει ἱατρὸς Ἀγγλοαμερικανός, —κ' ἐνώπιον κάποτε ἄλλων ὑποκειμένων, ἔκαμα πειράματα τινὰ εἰς κάτους καὶ εἰς ἄλλα ζῶα διὰ τοῦ ἀπεσταλαγμένου ἐλαίου τοῦ καπνοχόρτου.

ΠΕΙΡΑΜΑ Α'. Μὲ μικρὰν ρανίδα ἐλαίου ἔτριψα τὴν γλῶσσαν γαλῆς ἀμέσως ἐφώναζεν ὀδυνηρῶς, καὶ ἤρχισε ν' ἀφρίξῃ τὸ στόμα της. Εἰς ἓν λεπτὸν αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν ἐπλατύνθησαν, καὶ ἡ πνοὴ ἔγινεν ἀγωνιστικὴ. Εἰς 2½ λεπτά, ἔμετὸς καὶ κλονισμός· εἰς 4 λεπτά, ἐκκενώσεως· κραυγαὶ ἀκολουθοῦν, ἡ δὲ φωνὴ παρὰ φύσιν βραχνή· εἰς 5 λεπτά, ἀλλεπαλλήλοι ἀγῶνες πρὸς ἑμῶν· εἰς 7 λεπτά, ἡ πνοὴ ὅπως οὖν ἐβελτιώθη.

Ἐτρίφθη ἔπειτα ἡ γλῶσσά της μὲ μεγάλῃν ρανίδα, καὶ ἀμέσως ἐκλείσθησαν αἱ ὀφθαλμοί, ἔπαυσαν αἱ κραυγαί, καὶ ἡ πνοὴ ἔγινε σπασμώδης καὶ πνιγνῆ. Εἰς ἓν λεπτὸν τὰ ὠτῖα ἔλαβαν ὀρμητικὴν καὶ σπασμώδην κίνησιν· εὐθὺς δ' ἔπειτα σπασμοὶ βίαιοι καὶ κλονήσεις ἐκυρίευσαν ὅλον τὸ σῶμα καὶ τὰ μέλη. Εἰς 3½ λεπτά τὸ ζῶον ἔπεσε πλαγίως ἀναισθητον καὶ ἄπνουν, αἱ δὲ παλμοὶ τῆς καρδίας εἶχαν παύσειν.

Μικροὶ τιναγμοὶ τῶν ἐξελουσίων μυῶν, μάλιστα δὲ τῶν εἰς τὰ μέλη, διήρκουν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον 19 λεπτά μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ζῶου. Οἱ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς μυῶν ἐτρεμαν σφοδρότερον καὶ περισσοτέρων ὥραν παρ' αἱ τῆς ἀριστερᾶς.

Ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὴν τελευτὴν ἀνετμήθη τὸ σῶμα τοῦ ζῶου· ὁ στομάχος καὶ τὰ ἐντόσθια εὐρέθησαν συνεσταλμένα καὶ στερεά, ὡς ἀπὸ βίαιον καὶ διαμένοντα σπασμὸν τοῦ μυῶδους χετῆρος. Οἱ πνεύμονες ἦσαν κενὰ καὶ συμπεπτωκότες. Ἡ τῆς καρδίας ἀριστερὰ πλευρὰ καὶ ἡ ἀρτηρὴ μὲ τοὺς μεγάλους αὐτῆς κλάδους ἦσαν φορτωμένοι μαύρου αἵματος. Ἡ δεξιὰ πλευρὰ τῆς καρδίας καὶ αἱ δύο αὐτῆς καυλότητες περιεῖχαν ὀλίγον τὴν αἷμα, ἀλλὰ δὲν ἦσαν διατεταμέναι. Ἡ πνευμονικὴ ἀρτηρία περιεῖχε μικρὰν μόνον αἵματος ποσότητα· παντοῦ δὲ ἦτο ῥευστὸν τὸ αἷμα.

ΠΕΙΡΑΜΑ Β'. —Εἰς τὸ ἄκρον τῆς ῥίνος μικροῦ ποντικῷ ἔγινε κέντημα διὰ χειρουργικῆς βελόνης, ἀλειμμένης μὲ ὀλίγον τι τοῦ καπνοχόρτου ἐλαίου. Τὸ ζῶον ἐταράχθη σφοδρῶς, καὶ μετὰ ἑξ λεπτά ἐφύφησε.

ΠΕΙΡΑΜΑ Γ'. Μὲ δύο ρανίδας τοῦ αὐτοῦ ἐλαίου ἐτρίφθη ἡ γλῶσσα ἐρυθροῦ σκιοῦρου. Παρευθὺς ἐταράχθη βιαίως εἰς ὅλα τὰ μέλη καὶ εἰς τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ἓν λεπτὸν ἔπεσε νεκρὸν καὶ ἀκίνητον.

ΠΕΙΡΑΜΑ Δ'. Εἰς τὴν γλῶσσαν σχύλου, μετρίου μεγέθους, ἐβάλλθησαν πέντε ρανίδες ἐλαίου τοῦ καπνοχόρτου. Εἰς 45 δεύτερα ἔπεσε πλαγίως, ἐσηκώθη, ἐναυτίασε, καὶ πάλιν ἔπεσεν. Εἰς ἓν λεπτὸν ἔγινε κατώδης ἡ ἀναπνοή, αἱ δὲ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν ἔμε-

γαλύνθησαν. Εἰς δύο λεπτά, ἡ πνοὴ κατήντησε βραδεῖα καὶ ἀσθενής. Εἰς τρία λεπτά, ἐσμικρύνθησαν μὲν αἱ κόραι, ἀλλὰ μετεβαλλόντο ἀδιακόπως. Μετὰ ἐννέα λεπτά, κενώσεις τροφῆς τὰ συμπώματα ἤλαττώθησαν, καὶ τὸ ζῶον ἐδοκίμασε νὰ περιπατήσῃ. Μετὰ 10 λεπτά ἐβάλλθησαν ἐπὶ τῆς γλώσσης τοῦ δύο ῥανίδες ἐλαίου. Ἀμέσως ἡ πνοὴ τοῦ ἐγίνεν ἀγωνιστική, αἱ γνάθοι ἐφούσκωσαν, αἱ δὲ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν υπερεπλάτυνθησαν. Εἰς 12 λεπτά αἱ κόραι ἐγιναν φυσικώτεραι· ὀλίγος ἀφρὸς εἰς τὸ στόμα· τὸ ζῶον ἀκόμη ἔκειτο πλάγια· τώρα ἐβαλθε ῥανὶς ἐλαίου εἰς ἑκαστον μυκτῆρα τοῦ. Ἡ ἀγωνία τῆς πνοῆς ἤξησεν, αἱ γνάθοι ἐκλείσθησαν. Ἐντὸς 22 λεπτῶν δὲν ἐγινε μεταβολὴ οὐδεμίαν· ἠνοίξαμεν τὰς σιαγόνας τοῦ, καὶ τοῦ ἐτρίψαμεν μὲ πέντε ῥανίδας ἐλαίου τὴν γλῶσσαν. Εἰς ἓν λεπτὸν αἱ κόραι ἐπλάτυνθησαν υπερβολικὰ, μὲ σφοδροὺς σπασμούς· εἰς ἓν ἡμισυ, δοκίμασας νὰ περιπατήσῃ, ἔπεσεν. Εἰς τρία λεπτά οἱ ὀφθαλμοὶ ἀνεστράφησαν, οἱ δὲ σπασμοὶ ἐξηκολοῦν. Εἰς ἑπτὰ λεπτά ἐφανη ἐπὶ τοῦ στόματος ὀλίγος ἀφρὸς. Μετὰ 40 λεπτά αἱ ἐμπνεύσεις δὲν ἦσαν τόσον βαθεῖαι, οἱ σπασμοὶ δὲν εἶχαν μετριάσειν, ἡ δύναμις ἤδη ἐξέλειπεν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης κατέκειτο ὑπὲρ τὴν ἡμίσειαν ὥραν εἰς τὴν αὐτὴν σχεδὸν κατάστασιν· ἡ δύναμις βαθμηδὸν ἤλαττοῦτο, καὶ, ἐπειδὴ δὲν ἦτον ἐλπίς νὰ ἀναλάβῃ, ἐθανατώσαμεν αὐτόν.

Πιθανόν, —ἐξακολουθεῖ ὁ αὐτὸς ἰατρός, — νὰ μὲ κατηγορήσωσιν ὡς ἀπάνθρωπον διὰ πειράματα, ἐπάνω εἰς ἀβόητητα μάλιστα ζῶα, γινόμενα μὲ δηλητήριον τόσον ὀδυνηρῶς καὶ ὀλεθρίως ἐνεργοῦν, ὡς τὸ ἔλαιον τοῦ καπνοχόρτου· καὶ τῶντι ὁμολογῶ τὸ δίκαιον τῆς κατηγορίας, ἐὰν αὐτὰ τὰ πειράματα ἐγίνοντο χάριν περιεργείας ἀπλῆς, χωρὶς σκοποῦ καὶ εὐλόγου ἐλπίδος νὰ κατασταθῶσι χρήσιμα εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ νὰ παρακινήσωσι τοῖς λαχιστον ὀλίγους ν' ἀπέχουσιν ἀπὸ τὴν ῥυπαρὰν ταύτην καὶ βλαπτικὴν συνήθειαν. Ὀλίγοι βέβαια ἤθελαν ἰδεῖν ἐκουσίως ὑπὲρ τὸ ἐν τοιούτου εἶδους πείραμα, ἐὰν δὲν ἤλπιζαν ὀφελὸς τι.

Ἐπὶ ταῖς ἡ συνέχεια.

ΠΕΡΙ ΚΟΡΤΩΝ.

ΣΤΕΡΕΥΕΤΑΙ ἀκόμη ὁ πολίτης τοὺς καρποὺς τῶν ἰδίων κόπων, ὅταν ἀναγκάζεται νὰ ἐορτάζῃ συχνά. Αἱ ἐορταὶ ἐγιναν εἰς ἀνάπαυσιν τῶν κόπων, ἀνάπαυσιν ἀναγκαίαν εἰς τὸν κοπιῶντα, διὰ νὰ μὴν ἐξαντλήσῃ τὰς σωματικὰς τοῦ δυνάμεις. Ἀλλ' εἶναι ὅχι μόνον ἄδικον, ἀλλὰ καὶ γελοῖον, νὰ τὸν ἀναγκάξῃ νὰ ἀναπαύεται, ὅταν αὐτὸς δὲν αἰσθάνεται χρειὰν ἀναπαύσεως. Ἐὰν τὸ, Οὐ σχολὴ δοῦλοις, ἐγινε παροιμία τῶν τυράννων, δὲν εἶν' ὀλιγώτερον τυραννικὸν νὰ βιάζεται ὁ πολίτης νὰ σχολάζῃ, ὅταν εἰς αὐτὸν συμφέρῃ νὰ ἀσχολῇται. Τοιαύτη βία ὅχι μόνον δεσμεύει ἀνόμως τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πολίτου, ὅχι μόνον

στερεῖ καὶ αὐτὸν καὶ ὅλην τὴν πολιτείαν ἀπὸ τὰ χέρη τῆς ἐργασίας τοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸν παρακινεῖ εἰς πράξεις κακὰς, μὴ δυνάμενον νὰ ἀσχολῇται εἰς τὰ καλὰ. Τὰ καπηλεῖα καὶ τὰ πορνοστάσια τὰς ἐορτάς μάλιστα γεμίζονται.

Στερεῖται ἀκόμη ὁ πολίτης τοὺς καρποὺς τῶν κόπων τοῦ, ὅταν οἱ ἄρχοντες τῆς πολιτείας συγχωρῶσι δημοσίως τὰ παικτήρια, τὰ ληκτήρια, καὶ ὅλα ὅσα ἡ Πολιτικὴ, χωρισμένη ἀπὸ τὴν Ἠθικὴν, ἐπενόησε, διὰ νὰ αὐξάνῃ τοὺς φόρους, τῶν ὁποίων ἡ ὑπερβολὴ προοδεύει πάντοτε, ἡ συνοδεύει τὴν φθορὰν τῶν ἡθῶν. — ΚΟΡΑΗΣ.

ΜΑΝΘΑΝΟΜΕΝ ἀπὸ τὸ Πεκίνον, ὅπου ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Μεγάλου Πέτρου ὑπῆρξαν ἱεραπόστολοι τῆς Γραικορωσικῆς ἐκκλησίας, ὅτι ὑπὲρ τὰς 300,000 Σινῶν ἐνηγκαλίσθησαν τὴν Χριστιανικὴν πίστιν· ἐφαίνετο δὲ ὅτι πᾶς διωγμὸς τῶν Χριστιανῶν ἐμελλε νὰ παύσῃ ἐντὸς ὀλίγου. Λέγεται ὅτι καὶ ὁ ἴδιος αὐτοκράτωρ, ἐξετάσας τὸν Χριστιανισμόν, ὑπολήπτεται αὐτόν, ἂν καὶ καταρχὰς τῆς βασιλείας τοῦ πολλὰκις ἐχύνετο αἷμα Χριστιανικόν. Οἱ κατὰ Χριστιανῶν αὐστηροὶ νόμοι ὑπάρχουν τώρα μόνον ἐπὶ χαρτίου, ἡ δ' ἐκτέλεσις αὐτῶν ἐπιτρέπεται εἰς Μανδαρίνους εὐνοϊκοὺς πρὸς τὸν Χριστιανισμόν. Ὁ νόμος τοῦ 1836, μολοντί κατὰ τὸ γράμμα ἐφηρμόζετο εἰς ὅλους ἐξίσου τοὺς Χριστιανούς, ἀπέβλεπεν ὅμως τοὺς Ἀγγλοὺς μόνους, τῶν ὁποίων οἱ Σῖναι ἤρχισαν νὰ φοβῶνται τὴν πολιτικὴν δύναμιν.

Εἰς συνεδρίασιν τῆς Παρισινῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀνεγνώσθη κοινοποίησις περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ῥωσσίας, ἐκ τῆς ὁποίας φαίνεται ὅτι ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ῥωσσίας ἀναβαίνουν εἰς 61,000,000, ἐκτὸς τῶν τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης στρατευμάτων, καὶ τῶν Καυκασίων ἐπαρχιῶν. Ὁ δὲ πληθυσμὸς τῆς Ῥωσικῆς Πολωνίας εἶναι 4,200,000.

ΚΑΤΑ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν, τὴν γενομένην πρὸς τὰ τέλη τοῦ 1837, ὅλος ὁ πληθυσμὸς τῆς Πρωσσίας ἀνέβαινεν εἰς 14,098,125 ψυχάς. Ἐκ τούτων ἦσαν Διαμαρτυρόμενοι 8,604,748, Λατῖνοι 5,294,003, Ἰουδαῖοι 183,578, οἱ δὲ λοιποὶ, Γραικοὶ, κτλ.

ΝΕΑ ἡπειρος ἀνεκαλύφθη πρὸς νότον τῆς Μεσημβρινῆς Σχετλανθίας ἀπὸ τὰ Γαλλικὰ πλοῖα τὰ διευθυνόμενα παρὰ τοῦ κυρίου d' Urville· μ' ὅλον δὲ τὸ πᾶν τοῦ πάγου ἐμπόδιον ἐξετάσθησαν καὶ τεσσαράκοντα λευγαὶ αὐτῆς.

ΔΙΑ τὸν ὀβελίσκον, τὸν ὁποῖον εἰς τὸ 1833 μετεκόμισεν ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπὸ τὰ ἐρείπια τῶν Αἰγυπτιακῶν Θηβῶν εἰς τοὺς Παρισίους, ἐδαπάνησεν 1,700,000 φράγκα.